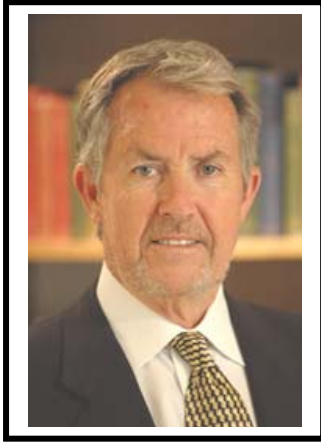

In memoriam

Prof. univ. dr. Frank J. Landy

1942-2010

Comunitatea psihologilor a pierdut în acest an pe unul dintre cei mai proeminenți psihologi contemporani care a marcat domeniul larg al psihologiei muncii, industriale și organizaționale. S-a stins din viață la data de 12 ianuarie 2010 când avea doar 67 de ani. Frank J. Landy a fost *Professor Emeritus of Industrial Psychology* la Penn State University, unde a petrecut 27 de ani. Ca specialist, s-a distins ca un un foarte bun teoretician al domeniului și un practician desăvârșit. De numele lui se leagă o serie de realizări din sfera psihologiei aplicate preponderent în organizații, dar și din cea a apărării drepturilor psihologilor practicieni în instanță. A fost unul din președinții Societății pentru Psihologie Industrială și Organizațională (Society for Industrial and Organizational Psychology - SIOP) și i-au fost conferite numeroase distincții științifice și profesionale pentru activitatea pe care a desfășurat-o de-a lungul timpului. Era dotat cu excepționale capacități de leadership, fapt ce l-a propulsat într-o multitudine de activități, fiind implicat în dezvoltarea Civil Rights Act din 1991, Age Discrimination in Employment Act și Americans with Disabilities Act. A fost activ ca martor expert în justiție, în timp reprezentând și numeroase agenții federale, incluzând Equal Employment Enforcement Administration, U.S Department of Justice, Drug Enforcement Administration, IRS și Secret Service.

Pregătirea liceală o face într-o școală cu profil iezuit, încorsetat de reguli stricte și un program rigid așa că a găsit o eliberare schimbând o serie de locuri de muncă pe care le-a practicat cu plăcere. Startul în studiile universitare începe în 1961 și se dovedește a fi un adevărat dezastru. Renunță la cariera de inginer și se îndreaptă spre psihologie unde, inițial, are rezultate modeste. Din toamna lui 1964 se mută la Bowling Green State University unde se familiarizează cu unele probleme de psihodiagnoză. Dar, o cotitură se produce în momentul în care îl întâlnește pe Profesorul Robert Guion în 1966, care îl orientează spre domeniul psihologiei industriale și organizaționale, îl îndrumă pas cu pas. Frank, ca psiholog, rămâne creația lui Bob Guion căruia i-a rămas profund recunoscător întreaga sa viață. De fapt, Guion a văzut în el, în ciuda rezultatelor submediocre ca student, pe viitorul psiholog creativ cu o prestație profesională de excepție. De fapt, anul 1965, prin participarea la Midwestern Psychological Association, a însemnat o

cotitură în orientarea profesională a lui Frank, aceasta după ce Bob îl prezintă drept a "bright new student". În anul 1966, debutează cu cercetarea de la Stouffer's Frozen Foods din Cleveland, legată de analiza muncii în scop de evaluare. O experiență concretizată în primul articol trimis și publicat în Journal of Applied Psychology.

În toamna anului 1969, Frank, tânăr PhD, își începe cariera didactică la Penn State University devenind *Assistant Professor* în 1970 și totodată obținând și prima funcție în Divizia 14 a APA (American Psychological Association), unde președinte a devenit Robert Guion.

În 1975, Frank își începe vizitele profesionale în alte țări. În Suedia, va avea ideea unei noi teorii despre satisfacția profesională, aceasta impulsionat și de specificul politic al acestei țări. Ulterior, Ed. Lock îi recomandă să viziteze România, Ungaria, Iugoslavia și Cehoslovacia.

Anul 1982 a reprezentat debutul în poziția de „martor” într-o situație de justiție federală care trebuia să rezolve un caz de promovare al unui ofițer de pompieri. Acesta va deveni un domeniu pe care Frank l-a dezvoltat, el fiind unul din cei mai buni specialiști în „litigation”. Ultima sa carte pe care a publicat-o tratează chiar acest lucru.

În 1992, Frank devine președinte al SIOP-ului, prezența sa însemnând o schimbare de atitudine și o preocupare pe linia creării unei identități noi acestui organism.

În anul 1994, Frank părăsește Penn State, universitatea în care a organizat specialitatea de psihologie industrială și organizațională, dar în care i s-a refuzat întotdeauna o funcție de conducere fiind considerat un neadaptat, o persoană pentru mulți incomodă. De fapt, el și-a găsit un refugiu bun în consultanță și în scrierea de cărți. Lucrarea sa de psihologie generală este una interesantă, dezvăluind cultura psihologică și

ancorarea în realitate a autorului. Desigur, Frank este cunoscut prin lucrările de psihologie industrială-organizațională apărute în numeroase ediții și publicate singur sau în colaborare.

Activitatea publicistică a lui Frank Landy a fost una bogată. Așa cum afirma el însuși cu dezinvoltură, îi făcea o deosebită plăcere să scrie așa că multe generații de psihologi din SUA și din întreaga lume au învățat din cărțile pe care el le-a scris. Am publicat împreună trei articole, la timpul lor apreciate. Personal, cursul meu de psihologia muncii a fost întotdeauna construit pe baza cărților lui Frank. Am și învățat multe lucruri de la el în timpul cât am fost împreună, la Penn State, în San Francisco, Acapulco sau New York ori la Cluj-Napoca. Ne-a vizitat țara de trei ori, i-a plăcut să stea de vorbă cu colegii din Cluj, a ținut conferințe care, la timpul respectiv ne-au direcționat activitatea didactică și de cercetare. Ne-a vizitat țara plăcându-i foarte mult mănăstirile din Moldova, a coborât în peșteri deși se plângea de claustrofobie și vertij. În cărțile sale menționa întotdeauna publicațiile de la noi sau publica fotografiile din voiajele sale aici. De fiecare dată când întâlnea români nu uita să le spună ce bine s-a simțit în România. Intenționa să revină.

Frank Landy a fost un psiholog eficient, un neastâmpărat, un alergător de maraton (a participat la 64 maratoane). Îi plăcea să cânte la chitară, dând chiar concerte. Dispariția sa a fost rapidă și neașteptată. Ne-am întâlnit ultima dată la Conferința SIOP de la New York, își lansa cartea de psihologia muncii și organizațională. Era vesel și promitea că va scrie în curând o nouă ediție a acesteia. Cu două luni în urmă când am vorbit cu el la telefon despre apariția ultimei ediții a lucrării amintite, era vesel, se bucura că am primit ultima ediție a cărții lui și că va reveni și el în curând. A fost prima dată că nu s-a putut ține de cuvânt.

Prof. univ. dr. Horia D. Pitariu